

ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಮರುಳಸಂದ್ರ ಎಂಬ ಊರು ಇತ್ತು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ಮುಟ್ಟಾಳರು ಇದ್ದರು. ಅವರ ಮುಟ್ಟಾಳತನವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಗುವವರು ಇಂದೂ ಬಹಳ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಗುವ ಅನೇಕ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ಒಂದು ಸಲ ಮರುಳಸಂದ್ರದ ಇಬ್ಬರು ಮೂರ್ಖರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದರು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಮಂಕ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಮೂಳ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತುಕತೆ ಮೊದಲಾಯಿತು.

ಮಂಕ : ಏನೋ ಮೂಳ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ?

ಮೂಳ : ಸಂತೆಗೆ.

ಮಂಕ : ಏಕೆ ?

ಮೂಳ : ಕುರಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ.

ಮಂಕ : ಹೊಳೆ ಇದೆಯಲ್ಲವೋ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಕುರಿ ಹೇಗೆ ತರುತ್ತೀ ?

ಮೂಳ : ಹೊಳೆ ಇದ್ದರೇನು ? ಸೇತುವೆಯಿಲ್ಲವೇ ?

ಮಂಕ : ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಕುರಿ ತರಬಾರದು.

ಮೂಳ : ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕುರಿ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಮಂಕ : ತರಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಮೂಳ : ತರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಮಂಕ : ಅದು ಹೇಗೆ ತರುತ್ತೀ, ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೂಳ : ತಂದು ತೋರಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೂಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಆ ಕೋಲನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾ “ಹೇ! ಹೇ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಮಂಕನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾ “ಹಚಾ! ಹಚಾ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೋಲು ಬಡಿಯುವುದು, ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮೂಳ “ಏ ಮಂಕ! ನನ್ನ ಕುರಿ ಹೊಳೆಗೆ ಬಿದ್ದಾವು ಜೋಕೆ! ಎಂದನು. ಮಂಕ, “ಹೊಳೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಬೀಳಲಿ! ಬಾವಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬೀಳಲಿ! ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಆಯಿತು” ಎಂದನು. ಸರಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಜಗಳ ಸುರುವಾಯಿತು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂತೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮೂರ್ಖ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಮಡೆಯ. ಅವನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ ತುಂಬಿದ ಚೀಲವಿತ್ತು. ಮಂಕ, ಮೂಳರ ಜಗಳವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಂತನು. “ಏಕಪ್ಪಾ, ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು, ಮೂಳ, “ನನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ಮಂಕ!” ಎಂದನು. “ಕುರಿಯನ್ನು ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದೆ. ಆದರೂ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಈ ಮೂಳ!” ಎಂದನು ಮಂಕ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಜಗಳವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಡೆಯನಿಗೆ ನಗು ಬಂತು. “ಅಲ್ಲ! ಎಂಥ ಮುಝಾಳರು! ಕುರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ, ಆದರೂ ಜಗಳ ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಕ್ಕನು. ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು. ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಅದರ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಳೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದನು. ಒಂದೂ ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು ಉಳಿಯದಂತೆ, ಚೀಲವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಾಡಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಲೋ ಮಂಕ, ಮೂಳ! ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಎಷ್ಟಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ “ಒಂದು ಕಾಳೂ ಇಲ್ಲ ಖಾಲಿ!” ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಮಡೆಯನು “ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖಾಲಿ!” ಎಂದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೇ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾಸಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಈ ಮೂವರ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆಪ್ಪಾದನು ಮೂವರಿಗೂ ತಿಳಿ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

- ಜನಪದ

ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ

ಮುಖ್ಯಾಳ - ಮೂರ್ಖ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ - ಬದಿಯಲ್ಲಿ

*ಶಬ್ದಕೋಶದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಶಬ್ದಗಳ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಜಾಡಿಸು _____ ; ಹೊಳೆ _____ ; ಖಾಲಿ _____

ಅಭ್ಯಾಸ

ಪ್ರಶ್ನೆ ೧) ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ) ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬೆಟ್ಟಿಯಾದರು ?

ಆ) ಮೂಳನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು ?

ಇ) ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಜಗಳ ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨) ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರುವಂತೆ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ) _____

ಉತ್ತರ _____

ಆ) _____

ಉತ್ತರ _____

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩) ಕೆಳಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಅ) ಹೊಳೆ ಇದೆಯಲ್ಲವೋ.

ಆ) ಅದು ಹೇಗೆ ತರುತ್ತೀ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಇ) ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಖಾಲಿ.

ಈ) ಒಂದು ಕಾಳೂ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ೪) ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವನಾಮಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಗೆರೆ ಹೊಡೆಯಿರಿ.

ಅ) ನಾನು ಅಜ್ಜನ ಊರಿಗೆ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಆ) ಅವನು ನನಗೆ ತಿನ್ನಲು ತಿನಿಸು ಕೊಡುವನು.

ಇ) ಎತ್ತುಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿವೆ ಅವು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

ಈ) ಶಾರದೆ ಶಾಲೆಗೆ ಇಂದು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ.

ಉಪಕ್ರಮ : ಮಾತಿನಿಂ ನಗೆನುಡಿಯು | ಮಾತಿನಿಂ ಹಗೆಕೊಲೆಯು
 ಮಾತಿನಿಂ ಸರ್ವ ಸಂಪದವು | ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಮಾತೆ ಮಾಣಿಕೃತವು ಸರ್ವಜ್ಞ |
 ಈ ತ್ರಿಪದಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ / ಪಾಲಕರಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಮಾತುಬಲ್ಲವ ಮಾಣಿಕೃತಂದ, ಮಾತರಿಯದವ ಜಗಳತಂದ

ವ್ಯಾಕರಣ :

ಲಿಂಗ

‘ಲಿಂಗ’ ಎಂದರೆ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಗುರುತು ಎಂದರ್ಥ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಗುರುತುಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳಿವೆ. ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ, ನಪುಸಕಲಿಂಗ.

೧) ಪುಲ್ಲಿಂಗ : ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಗಂಡಸು ಎಂಬರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಎನಿಸುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : ರಾಮ, ಕವಿ, ರಾಜ, ಶಿವ, ಹುಡುಗ ತಂದೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

೨) ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ : ಸ್ತ್ರೀ ಅಥವಾ ಹೆಂಗಸು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ‘ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ’ ಎನಿಸುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : ಸೀತೆ, ತಾಯಿ, ರಾಣಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಹುಡುಗಿ, ಕವಯಿತ್ರಿ, ಇತ್ಯಾದಿ.

೩) ನಪುಸಕಲಿಂಗ: ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಎಂದು ಸೂಚಿಸದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳು ‘ನಪುಸಕಲಿಂಗ’ ಗಳೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಉದಾ : ಕಲ್ಲು, ಪುಸ್ತಕ, ಬಂಡಿ, ಗದ್ದೆ, ಹೂವು, ಬಳ್ಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

